



# EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 40 (354)

6. oktoobril 1928 a.

VIII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.  
 Tellimise hind: aastas . . . . . Kr. 10.—  
                   poolaastas . . . . . „ 5.—  
                   veerandaastas . . . . . „ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:  
                   aastas . . . . . Kr. 8.—  
                   poolaastas . . . . . „ 4.—  
                   veerandaastas . . . . . „ 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24  
 Avatud k. <sup>1</sup>/<sub>29</sub>—<sup>1</sup>/<sub>23</sub>. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1

Kuulutuste hinnad:

<sup>1</sup> / <sub>1</sub> lehek. . . . .	Kr. 40.—	<sup>1</sup> / <sub>4</sub> lehek. . . . .	Kr. 10.—
<sup>1</sup> / <sub>2</sub> „ . . . . .	„ 20.—	<sup>1</sup> / <sub>8</sub> „ . . . . .	„ 5.—
<sup>1</sup> / <sub>3</sub> „ . . . . .	„ 13.50	<sup>1</sup> / <sub>16</sub> „ . . . . .	„ 2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—  
 Lehe eesküljel 75%<sup>o</sup>, tekstis 100%<sup>o</sup> kallim.

Aadressi muutmise 30 senti.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338  
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

**Sisu:** 1) Eugen Maddison, Veel sellest samast. 2) M. Morrison, Päranduse hoiulevõtmisest. 3) Joh. Liivak, Veel isikute otsimisest. 4) Salaviinamüük ja selle vastu võitlemine. 5) Sootaga ja Saadjärve rajooni piiridest. 6) Ametlik osa. 7) Küsimusi ja kostmisi. 8) Kuulutusi.

## Veel sellest samast.

Eugen Maddison.

Ühes eelmises numbris peatusin prejuditsiaalküsimuste ja administratiivkohtu korra juures, kusjuures tulin otsusele, et maksev adm. k. k. ei tunne neid küsimusi, s. t. et nii tsiviil- kui ka kriminaalkohus võivad täiesti rippumatult administratiivkohtust hinnata ja tõlgitseda tsiviil- või kriminaalasjaga ühenduses olevaid administratiivseid akte (korraldusi, määrusi, otsusi), kuid neil ei oleks „õigust neid akte tühistada või muuta, missugune õigus ainult administratiivkohtul“. Minu seisukoht oli loogiline järeldus sellest asjaolust, et adm. k. k. ei sisalda vastavaid norme, kuna vastandina sellele tõstavad ts. kp. s. ja kr. kp. s. neid eriti välja. Kui adm. k. k. oleks tahtnud piirata tsiviil- ja kriminaalkohtu õigusi administratiivsete aktide hindamises ja tõlgitsemises, siis oleks ka sellest öeldud

adm. k. k. või vastavalt täiendatud ts. ja kr. kp. seadustes, kuid vastuoksa sellele tähendab adm. k. k. § 23, et „asja arutamisel karistusväärilise süüteo ilmsikstulek, niisama ka kriminaal-eeluurimise algatamine ametiasjus kordasaadetud süüteo puhul, ei takista protesti ehk kaebuse äraotsustamist administratiivkohtus“, millest võiks isegi seda järeldada, et kui administratiivasja otsustamine on administritiivprotsessis üleskerkinud eraõigusliku küsimuse lahendamisest, siis see asjaolu takistab „protesti ehk kaebuse otsustamist administratiivkohtus“. Vast olekski sarnane järeldus kõige õigem või vähemalt otstarbekohasem, sest sel juhtumisel oleks vähem karta, et kahe (administratiiv- ja tsiviil-) kohtu otsused lahku lähevad.

Kas on väljavaateid selleks, et meie

kohtu praksis asuks sellisele seisukohale? Praegu minu arvates küll vähe. Teata-  
vasti arutas riigikohtu üldkogu sama koh-  
tu tsiviilosakonna algatusel küsimust: kas  
võib linna piirkonda arvatud rüütlimoisa  
osi, mis maaseaduse teostamisel põllutöö-  
ministeeriumi poolt üle voetud, põllutöö-  
ministeeriumilt tsiviilkohtus omandusnõu-  
de teel (rei vindicatio) tagasi nõuda ts. kp.  
s. § 1. ja 2. põhjal, ilma et ülevõtmisakti  
vastu oleks tõstetud administratiivkohtus  
kaebust või et see akt oleks tühistatud.  
Üldkogu otsustas: „seletada, et linna piir-  
konda arvatud rüütlimoisa osasid, mis  
voetud üle maaseaduse teostamisel põllu-  
tööministeeriumi poolt, ei või põllutöömi-  
nisteeriumilt tsiviilkohtus omandusnõude  
teel (rei vindicatio) tagasi nõuda ts. kp. s.  
§§ 1. ja 2. põhjal, ilma et ülevõtmisakti vas-  
tu administratiivkohtus kaebust oleks  
tõstetud või et see akt oleks tühistatud“.  
(Riigik. ots. nr. 8 — 1924. a.) Sellel otsu-  
sel, olgugi et ta on tehtud konkreet-küsi-  
muse kohta, on laialdasem tähtsus, mis  
eriti selgub tähendatud otsuse motiivide  
kokkuvõttest. „Kokkuvõetult, ütleb riigi-  
kohtu üldkogu, tuleb tähendada, et ameti-  
asutuse või ametniku poolt ameti-  
voimu teostamisel toimepandud eraisiku  
huvi riivamine iseenesest ei loo tsiviilva-  
hekorda, ei anna põhjust tsiviilkohtu poole  
pöördumiseks, see võib siis sündida, kui  
õigus on rikutud seadusevastase tegevuse  
läbi, kuid küsimuse selle kohta, kas tege-  
vus on seadusevastane või mitte, lahendab  
administratiivkohus“. Sellest näe-  
me, et riigikohus on asunud just vastupi-  
disele seisukohale, on asunud seisukohale,  
mis võimaldaks tsiviilkohtus vastava  
nõudmisega esinemist ainult neil juhtu-  
mustel, kui ametiasutuse või ametniku te-  
gevus on administratiivkohtu poolt sea-  
dusevastaseks tunnustatud, on asunud  
seisukohale, mis täiesti lahku läheb ts. ja  
kr. kp. seadustes prejuditsiaalküsimuste  
kohta ettenähtud lahendamisviisist. Kri-  
minaalasi jääb seisma, kui näit. süü küsi-  
muse otsustamine oleneb kinnisvara  
omandusõiguse lahendamisest (kr. kp. s.  
§ 27). Samuti jääb seisma tsiviilasja aru-  
tamine tsiviilkohtus, kui tsiviilasja otsus-  
tamine oleneb kriminaalasia lahendami-  
sest kriminaalkohtu poolt. (ts. kp. s. § 8).  
Administratiivasjus oleks aga (riigikohtu  
üldkogu seisukohalt) täiesti ümberpöör-  
dult, nimelt tsiviilkohus saaks, näit. oman-  
duse küsimust lahendada ainult sel juhtu-

musel, kui administratiivkohus on ameti-  
asutuse või ametniku tegevust sea-  
dusevastaseks või ametiasutust või  
ametnikku nii öelda „administratiiv-  
süütegu“ kordasaatnuks tunnusta-  
nud, s. t. et tsiviilkohus oleks oigustatud  
omandusküsimust otsustama, kui admi-  
nistratiivkohus on teinud sama küsi-  
muse kohta juba oma eelotsuse.

Kuid mis jaoks siis üldse pöörduda  
veel tsiviilkohtu poole? Toon selle kohta  
järgmise näite: seadusega on riik eraisi-  
kutele kuuluvate teatavate kinnisvarade  
omanikuks tunnustatud; ülevõtmine ei  
sünni kohtulikus korras (tsiviilnõudmise  
teel), vaid seadusandja on arvanud mõne-  
del kaalutlustel otstarbekohasemaks, et  
see sünniks administratiivsel teel (vas-  
tuvaidlemata korras); ametiasutus, teos-  
tades ülevõtmist, on rohkem või  
mitte riigi omanduseks tunnustatud  
kinnisvara üle võtnud; omanik esineb  
kaebusega administratiivkohtu korras.  
Administratiivkohus leiab, et on rohkem  
või mitte riigi omanduseks üleläänud kin-  
nisvara üle voetud (s. t. lahendab tüli kahe  
tegeliku ja arvatava omaniku vahel), ja  
seetõttu tühistab ülevõtmiseakti, mille ta-  
gajärjeks võõra varanduse tagasiand-  
mine, sest adm. k. k. § 42 järgi on „kaebel-  
alune ametnik ehk asutus ... kohustatud“  
kohtu „otsust viibimata täide saatma ja  
tema järele käima; vastasel korral langeb  
ta seadusliku karistuse alla“. Kuid oletame,  
et administratiivkohus leiab, et ei ole  
rohkem üle voetud või on üle voetud riigi  
omanduseks üleläänud kinnisvara (s. t.  
samuti lahendab omanduse küsimuse kahe  
isiku vahel), ja jätab kaebuse tagajärjeta.  
Mis saaks siin veel öelda tsiviilkohus, kui  
administratiivkohus on küsimuse juba ot-  
sustanud ja administratiivkohtu otsus on  
riigikohtu üldkogu sama otsuse järgi sun-  
duslik tsiviilkohtule. Nimelt ütleb selle  
kohta riigikohus järgmist: „kohtuotsused,  
mis tsiviilkohtu korras tehtud ja seaduse  
jõusse on läinud, on ts. kp. s. § 891 järele  
sunduslikud kõigile kohtuile ja ametiasu-  
tusile kogu riigis. See määrus maksab  
adm. k. k. §§ 40, 41 ja 44 põhjal ka admi-  
nistratiivkohtu otsuste suhtes“.

On tõsi, nagu tähendab sealsamas riigikohus: „seadus ei anna iseenesest ühelegi kohtule eesõigustatud seisukohta teise suhtes. Meil toimetavad kohtumõistmist administratiiv- ja tsiviilkohtu korras ühed ja samad kohtud: rahukohtunik, kes la-

hendab asju tsiviil- ja administratiivkorras, on üks ja sama isik, rahukogudes on administratiivasjad tegelikult ühendatud tsiviilasjadega. Samuti võivad olla seaduse järele riigikohtus kohtunikud mitmes osakonnas liikmeteks. Miks peaks töö ühes osakonnas autoriteetlikum olema kui teises! Ei saa ka kuidagi öelda, et administratiivkohtu kord oleks kuidagi puudulikum ehk vähem täielik kui tsiviilkohtu kord, sest mõlemis kohtuis peab kohus asju otsustama oma sisetunde järele seaduse põhjal (adm. k. k. s. § 21, ts. kp. s. §§ 129, 339) ja administratiivkohtul on peale erilise administratiivkohtu korra seaduse terve ts. kp. s. käsutada (adm. kohtu s. § 44)".

Kuid sellest ei saaks järeldada, et administratiivkohtud oleksid seaduse järgi k u t s u t u d lahendada teatavaid tsiviilõiguslikke küsimusi, kui selleks on seadusega loodud vastavad tsiviilkohtud. Riigikohtu poolt kirjeldatud olukorras on ka tsiviil- ja kriminaalkohtud, kuid seadus on leidnud siiski vajalise olevat, eriti välja tõsta küsimusi, mis üleskerkimisel asja arutamisel ühes kohtus, nõuavad lahendamist teise kohtu poolt, olgugi et kohtud tegelikult ühed ja samad, näit. üks ja sama rahukogu. Riigikohtu kirjeldus meie kohtust võiks vast aluse kaalumiseks, kas meil üldse vaja kaht nimetatud (administratiiv- ja tsiviil-) kohtu korda ja kas ei oleks ratsionaalsem loobuda administratiivkohtu korrast, vastavalt laiendades tsiviilkohtute kompetentsi, arvesse võttes, et meil võimude jaotamise või eraldamise printsiibi alusel kohtulik võim ka administratiivasjus on rippumatu, mitte aga administratsioonis eneses loodud kohtute käes. Kuid see oleks tuleviku küsimus,

praegu aga tuleb tahtes-tahtmata konstateerida, et maksvas adm. k. k. ei leidu norme, mis piiraksid tsiviilkohtute kompetentsi, mis annaksid administratiivkohtule õiguse lahendada küsimusi, mis ts. kp. s. järgi peaksid lahendamist leidma tsiviilkohtute poolt. Põhimõtteliselt ei saaks ka selle vastu olla, et meie administratiivkohus arutaks temale kuuluva administratiivasja igakülgsest, nii öelda terves kompleksis, kuid sel juhtumusel tuleks administratiivkohtuid ümber korraldada, näit. luua uusi instantsse, ei saaks ka leppida adm. k. k. ettenähtud lühikeste tähtaegadega kaebuste esitamiseks, iseäranis neis asjus, kus mängus eraõigused, näit. omandusõigus, mis kaitstud tsiviilseadustes ettenähtud aegumise tähtaajaga jne. Sellele ümberkorraldatud administratiivkohtule võiks isegi üle anda ka kõik muud administratiivasjad, s. t. ka need, kus ametiasutused (siiski a m e t i a s u t u s e d) ei esine võimukandjatena, vaid fiskuse, riigi, kui juriidilise isiku, esitajatena, mis praegu maksva ts. kp. s. järgi kuuluvad tsiviilkohtute kompetentsi. Tähendatud administratiivasjade eraldamisel neist, kus ametiasutused esinevad võimukandjatena ja millede otsustamine oli administratsiooni enese prerogatiiviks, ja üleandmisel kohtu kompetentsi — oli teatavasti oma alus, kuid praegu, mil ka varem administratsioonile lahendada jäetud administratiiv-vaielusasjad kuuluvad üldkohtute kompetentsi (põhiseaduse § 68, adm. k. k. § 1), ei ole sellel eraldamisel enam endist tähtsust ja administratiivvaielusasju võiks arutada üks ja sama kohus praegu tarvitatava nimetuse järgi — administratiivkohus.

## Päranduse hoiulevõtmisest.

M. Morrison.

Aegadel, mil ei tuntud meie riigi praegusi piire, oli rahva liikumine tihedam. Muidugi käisid selle nähtusega kaasas ka omased kaasilmumised, iseäranis sarnased, kus surmajuhtumustel pärandajate ja pärijate nii perekondlikud kui ka õiguslikud seisukorrad kohal ei olnud kaugeltki selged. Kaugetest Vene sisemaa kubermangudest Tallinna sattunud isik suri siin, kuna ühelt poolt tema pärijatest kohal midagi ei teatud ja teiselt poolt ka pärijad tema siin järelejäänud varanduse kohta

samuti olid täielises teadmatuses. Tuli siis ette päranduse hoiulevõtmise asju, mis politsei eeltegevust selles asjas laiu-tasid peaaegu kuni kohtu tegevuseni. Kuid iseloomulisena Tallinna kohta oli veel, et selleks meil politseile isesuguse praktilise järgi võimalused olid antud, mis puudusid paljudes Venemaa kaugemates kubermangudes. Neist allpool.

Meie aeg on toonud kaasa asjaolud, et rahva edasi-tagasilikumine on asetunud elanikkude kindlamalt paigalpüsimisega.

Ja see omalt poolt loob seisukorra, mistõttu päranduste avanemisel pärast pärandajate surmajuhtumeid ei tule nii sageli ette sarnaseid segaseid seisukordi, mis teeks tarviliseks politsei eeltegevuse päranduste hoiulevõtmise asjus.

Kuid ei või öelda, et sarnane tarvidus juba nüüd oleks täiesti möödunud, ja võib isegi arvata, et paljud päranduse jätmise juhused pärandusmaksustamisest, politsei eeltegevuse puudusel päranduse hoiulevõtmises, ära lipsatavad.

Päranduste hoiulevõtmise eesmärk rahukohtute poolt seisab selles, et pärandajate surma puhul saaks pärandus puhta ja puutumatu kujul alal hoitud ja et pärandus ise võiks üle minna pärijaile ehk neile, kes selleks õigustatud, kas seadusepärase pärandamise teel ehk pärandaja poolt tehtud testamendi läbi. Päranduse hoiulevõtmisega kohtute poolt tahetakse anda pärandusele senikaua seaduslikku kaitset, kuni pärandusele leidub õige ja seaduslikult tunnistatud valdaja ehk omanik. Päranduse kaitse päranduse hoiulevõtmise kaudu on üks neist eraomanduse kaitsemise viisidest, mida seadus, kohus ja politsei iga päev näitavad üles ja annavad igasugusele muule eravarandusele üldistel alustel. Seega püüab aidata kohus omalt poolt selleks jõudumööda kaasa, et pärija ka tegelikult kõik võiks pärida, mis pärandaja järele jätnud ühes pärandusega seotud õigustega ja päranduse peal lasuvate kohustustega. Sest pärandaja surma puhul võib juhtuda ja juhtubki sageli, et kohalolijad ja päranduse juure sattunud pärijad seda osalt ehk tervelt varjavad äraolijate pärimisõiguslike isikute kahjuks. Niisama võib ka juhtuda, et kohalolijad pärijad pärandust varjavad pärandaja võlauskujatele võlgade tasumise eest kõrvalehoidmise eesmärgil. Kus pärandus on jäänud pärandaja surma puhul lahtiseks ja valdajata, võivad seda silmapilku ka kergesti vargas kasutada ja pärandajast mahajäänud asju kas kõrvaldada või muul viisil omandada, kuna neil vaheajal kergesti arvamine võib tekkida, et seaduslikud pärijad, kes tähtsal silmapilgul viibivad eemal, kõiki asju kas üldse teada ei või ning seepärast ka vargus kergesti võib korda minna. Kõige viimaks tuleb päranduse varjamisi ka veel seepärast ette, et pärijad ise pärandusmaksu tasuda ei soovi, kuna seda liig suureks ja kõrgeks peetakse ja selle

maksimisest hoidutakse puhtmajanduslikudel eesmärkidel.

Niisama tähtis on päranduse hoiulevõtmine ka neil juhtumustel, kus pärandajad üldse puuduvad, pärandus välja surnud (võimorotsimoe) ja B. e. § 1965. põhjal kas teatud asutustele või riigile endale jääb.

Kohus, kes ametlikult on saanud kellegi surmast teada, peab oludekohaselt selle eest hoolitsema, et mahajäänud pärandus võetaks hoiule kas esialgse järelevalve või varanduse kinnipitsemise läbi (B. e. § 2587). Enne kui kohus asub ametlikult päranduse hoiulevõtmisele, tuleb tal selgusele jõuda, kas päranduse hoiulevõtmiseks on üldse tarvidust. Kui järelejäänud päranduse pärijad, olgu need seaduse poolt kutsutavad, testamendi või päranduslepingu järgi määratavad, kõik teada, kui nad kõik täisealised ja asuvad surnud pärandaja viimase elukoha läheduses, siis ei võta kohus pärandust iseenese algatusel hoiule ning teeb seda üksi siis, kui päranduse hoiulevõtmist paluvad kas üks pärijatest ise ehk kõik koos (B. e. § 2588). On pärijatel üksteise vastu usaldus ja loodavad nemad kindlasti, et päranduse üleminek sünnib hõõrumisteta seaduspärasel teel, et üleminekuga ei ole karta päranduse kaotsimineku, ei võta kohus omapead päranduse hoiulevõtmist ette. Kuid kohus on sunnitud iseenese initsiatiivil pärandust hoiule võtma järgmisil juhtumusil: 1) kui pärijad kõik ehk mõned nende seast on hoopis teadmata; 2) kuigi pärijad teada, neid aga kõiki ehk mõnd neist kohal ei ole, ei ole neil kohal volinikke või teisi isikuid, kes võiks nende aset täita seaduslikul viisil; 3) kuigi pärijad teada on, nemad aga ei soovi ehk ei või pärandust vastu võtta; 4) kui pärijate keskel on mõni alaealine ehk sarnane isik, kes vaimuhaiguse ehk muul põhjusel on võimetu teostama oma õigusi päranduse asjus ja temale ei ole veel määratud hooldajat ega eestkostjat, ja 5) kui kindlasti teada on, et pärandusel lasuvad võlad on suuremad päranduse tegelikust väärtusest ja võlauskujate huvivid ähvardab hädaoht ning kui kahtlus olemas, et pärandus ei saa jääda tervena ja puutumatuna kuni tema seaduspärase üleminekuni õigete omanikkude kätte (B. e. § 2589). Nende ülesloetud põhjuste kõrval aga kinnitab sama paragrahvi lisamärkus, et isa või ema surma puhul, ol-

gugi et seal jäänud alaealised lapsed järele, laste alaealsus iseenesest ei saa olla päranduse hoiulevõtmiseks, kui pole teisi hoiulevõtmise põhjusi. Nagu siit selgub, on B. e. § 2589. p. 4. kohaldatav päranduste hoiulevõtmisel ükski siis, kui alaealistel ehk teguvõimetutel pärijatel puudub pärast pärandaja surma teine vanem, lapsed nii jäänud ilma eestkostjata.

On kahtlemata selge, et B. e. § 2589 ülesloetud juhtumistest on kõige tähtsamad need, millest räägib sama § p. 1, kus pärandaja surma silmapilgul ei ole teada tema perekonna seisukord ligidalseisvatele isikutele. Kuid kohtupraktises on kujunenud asi tänini nii, et teadmatuses olijate pärijate all mõistetakse neid, kellel küll päranduse peale õigused olemas, kuid kes pole teada pärandaja sugulastele, teistele pärijatele ehk asjast huvitatud isikutele.

Ei soovi kõik pärijad päranduse avanemisel pärandusel lasuvate suurte võlgade pärast ehk muul põhjusel pärandust vastu võtta (B. e. § 2589. p. 3), on kohus kohustatud päranduse hoiule võtma, et luua seisukorda, millega kreditorid võiks leida rahuldust. On pärijate keskel üks või mitu päranduse mittevastuvõtjat, kuna aga teised seda siiski soovivad, võib seega tekkida kas pärandust vastu võtta soovijate päranduse osade juurekasv, ehk pärandusest loobujate enda pärijate substituatsioon, s. o. seisukord, mida hiljem saab lahendada ainult eriprotsesside teel. On aga pärijatel mingisugusel põhjusel võimatu pärandust vastu võtta, kas alaealsuse ehk teguvõimetuse tõttu, tuleb ära oodata, kas astuvad nende asemele teised seaduslikud kohalolijad pärijad (Erdmann, III. lhk. 404). Tuleb tähendada veel, et tihti võib juhtuda, kus B. e. § 2589. ülesloetud päranduse hoiulevõtmise põhjused ei ole ilmsiks tulnud selgel kujul ja seepärast ka päranduste hoiulevõtmised saavad tarviliseks.

Päranduse hoiulevõtmise ei ole igakord selle kinnipitseerimine ning ainult sellel teel pärandusele ligipääsemise kõrvaldamine, sest kinnipitseerimine võib pärijatele ka koormav olla, on tihti isegi seotud kuludega. Päranduse kinnipitseerimine võetakse ette ts. kp. s. § 1975. põhjal ainult siis, kui ei ole võimalik otsekohe kiirelt ette võtta esialgset päranduse nimestiku kokkuseadmist mõnesugustel põhjustel, ehk kui pärijad ise paluvad pä-

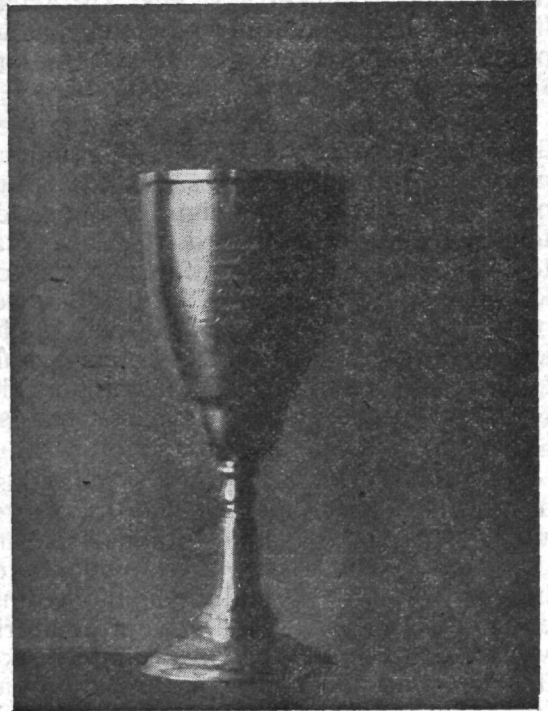
randuse kinnipitseerimist. Nii piirdub suurem osa kohtu poolt päranduse hoiulevõtmise üksi päranduse hulka kuuluvate asjade üleskirjutamisega, nende ärahindamisega ja kindlatesse kättesse hoiuleandmisega. Muidugi ei ole veel päranduse hoiuleandmine selle edaspidise saatuse lõplik otsustamine ja viimane võib hiljemalt eraldi sündida.

On pärandaja otsekohe sed või kaudsed pärijad teadmata, kui neid pole kohal ehk neil puudub võlnik, kui pärijad ei soovi pärandust vastu võtta, kui pärijate seas on alaealised või teguvõimetud ning kui pärandusel lasuvad võlad on suuremad päranduse tegelikust väärtusest, teeb rahukohtunik päranduse hoiulevõtmise korralduse ka siis, kui selleks puudub otsekohe palve asjast huvitatud isikute poolt, sündigu siis see kas nende isikute teadaande põhjal, kes surnud isikuga viimati ühes majas korteri pidanud, tema teenijaks olnud, koguni ühes korteris elanud või temaga muul viisil lähedalt kokku puutunud. On rahukohtunikule pärandaja surmajuhus kuidagi teatavaks saanud, võib tema ise oma äranägemisel teha päranduse hoiulevõtmise kohta korraldusi. Päranduse hoiulevõtmise nõudmist võib rahukohtunikule esitada prokuratuur, kuid sellekohaseid teadaandeid võib teha ka politsei (ts. kp. s. § 1973).

Päranduse hoiulevõtmise õigusliku ja tehnilise seisukorra kokkuvõtlik ettetoimine on tarviline selleks, et selge oleks, kunas ja missugustel tingimustel oleks politsei poolt päranduse hoiulevõtmise eeltegevus tarviline. Ta on tarviline ainult neil juhtumustel, mis kohtule möödapääsematuks ja kohustavaks tehtud, kus kohus sunnitud on päranduse hoiulevõtmist teostama ja politsei on kohustatud teatama sellest tarvidusest kohtule. Peale eelpoolnimetatud juhtumuste pole päranduse hoiulevõtmise tarviline, samuti pole tarviline politseile ka hoiulevõtmise eeltegevus, kohtule teatamine.

Näib, et politsei praktises viimane osa otseku unustusse on jäetud. Ühelt poolt võib see sündinud olla nende muudatuste ja murrangute tõttu, mis politseiametkond viimastel aastakümnetel läbi on pidanud tegema, kuid võib olla ka ehk seetõttu, et omal ajal sellel alal vahest asjata tööd tehtud, seda lühendada mõeldud, kuid siin juures mõni asi tähele panemata jäetud.

Rändauhinnad üleriiklikkudel piirivalve spordivõistlustel  
17.—19. augustil s. a. staadionil.



*Siseminister J. HÜNERSONI rändauhind parimale piirivalve jaoskonnale üleriiklikkudel spordivõistlustel 17.—19. aug. s. a. staadionil.*

*Pv. ohvitseride kogu rändauhind parimale jaoskonnale 1500+800+400+200+100 m. teatejookusus 19. aug. s. a.*

Kus pärandaja jätnud maha liikumata varandused, seal pole karta, et pärandus satuks kuidagi sarnasesse seisukorda, nagu sellest eelpool oli kõnet. Meie juures maksva kinnistussüsteemi juures on raske oletada, et pärandus kinnisvara kujul läheks kellegi kätte seadusevastasel teel, sest selle üle valvavad notarid ja kinnistusosakonnad ise. Päranduste üleminek pärijate kätte sünnib siin kindlas seaduslikus korras ning riigile kuuluvad maksud tasutakse õigel ajal ja vankumatu viisil ühes omandusõiguse üleminekul. Kuid teine lugu on liikuva varandusega, kui see peaks pärandusemassi sünnitama ja siin ei või öelda, et meil kõik oleks parimas korras.

Vene ajal maksis kord, kus iga surma puhul tuli arstide poolt väljaantud surmatunnistus ette näidata politseijaoskonnale ja siit anti välja surnu omastele ja matjatele eriline matusetunnistus. Kuid vii-

mase väljaandmise eel vaadati üle kõigepealt missugusesse haigusse keegi surnud, kas surm oli mõne külgehakkava haiguse tagajärjel või oli vägivaldne ja vastavalt sellele järgnes ka sellekohane korraldus. Külgehakkavate haiguste levimiste ajajärgkudel oli kerge haiguste laialilagunemist jälgida ja politseil ka omalt poolt võtta vastuabinõusid tarvitusele. Kuid unustusse ei jäänud ka surnu päranduse hoielevõtmise asjad ja igakord tehti rahukohtunikule sellekohane teadaanne, kes kohtupristavi kaudu surnu perekonnaseisu ja mahajäetud pärandust kontrollis. Siin pidi avalikuks tulema, kas on põhjusi päranduste hoielevõtmiseks, nagu see ette nähtud B. e. § 2589. Nüüdsel ajal ei esitata enam jaoskondadele arstide poolt väljaantud tunnistusi, need esitatakse registreerimise ametitele, kuhu nad ka jäävadki. Kui nüüd registreerimise ametid küll võivad arvet pi-

dada ühe elava isiku mahalugemisel elavate hulgast surnute kirja, siis ei huvita neid sugugi surnu päranduslik küsimus. Ja kui arstid omalt poolt enam-vähem kursis võivad olla külgehakkavate haiguste levimisel ja selle vastu võitlemisel, siis ei huvita ka neid päranduste hoiulevõtmise külg. Kohus aga, kellest kõige rohkem oleneb, seisab eemal, ka temale ei esitata surmatunnistusi. Nii surmatunnistuste väljaandmise kohta käiv määrus (R. T. nr. 55 — 1919. a.) kui ka perekonnaseisu seadus ei kohusta kedagi arstide poolt väljaantud surmatunnistusi politseile näitama, ja kui see siiski sünnib, siis sünnib see surnud isiku omaste poolt juhuslikult. Jaoskonnad saavad teada surmajuhutumitest ainult siis, kui surnu registreeritakse maha või kui jaoskonnale esitatakse surnu isikutunnistus, mille jaoskond saadab tagasi selle väljaandjale asutusele.

Puudub ka otsekohene määrus politseile selle üle, et politsei oleks kohustatud jõudma surnu päranduslike asjade kohta selgusele ja sellest kohtutele teatama, olgu siis, et surnud isik oli välismaalane, kelle kohta olemas väga täpsed eeskirjad.

Mis puutub Narovatagusesse ja Peterisse, siis on seal hoiulevõtmine nõuetav, nagu seda määrab vene seaduste kogu 10. anne § 1226., kui päranduse avanemisel pärijaid ei leidu kohal või kui pärandus peale pärandajat tuleb anda hooldamisele. Tehaste ja tekstiilvabrikute kohta tehakse erand nende suurte väärtuste tõttu ja nimelt siis, kui pärijad või mõned neist on alaealised, kui nende vahel tekkimas vaidlus või kui pärandaja vastu veel tema eluajal oli nõudmisi tõstatatud, mis suuremad pärandaja kapitalist ja päranduse hulka kuuluvatest varadest.

## Veel isikute otsimisest.

Joh. Liivak.

Kohutavalt suureks on tõusnud tagaotsitavate isikute arv meie väikeses riigis, kuid väga visalt edeneb otsitavate leidmine, ehkki senini on kõik tehtud sel alal, mis vähegi võimalik. Kas on otsitavate mitteleidmise põhjuseks ainuüksi meie ametkonna loidus otsimise toimimisel, või on veel muidki tegureid, mis takistavad tööviljakust tähendatud alal?

On vastuvaidlematu tõde, et kui politseiametkond veelgi hoolsamalt raskendaks tööle, siis muutuksid tagajärjed paremaiks. Kuid kui palju suudetakse tõsta sel teel tööviljakust praeguses olukorras, on alles teadmata, kuna ametkond kindlasti ka senini on püüdnud teha kõik, et paljastada otsitavate legioni. Arvan, et ainult siis võime oodata paremaid tagajärgi, kui vanadele lisaks veel uusi abinõusid leiame isikute otsimiseks.

Heidame seks otstarbeks veel pilgu neile põhjusile, miks otsitakse neid 12.000 isikut, kellede nimed sattunud üle riigi otsitavate nimestikku. Seal leiame palju kurjategijaid: vargaid, röövlid, mõrtsukaid, kuid suure, kui mitte suurima osa otsitavaist moodustavad isikud, kes ei olegi kurjategijad, ja paljuil viimastest ei ole aimugi, et politsei ot-

sib neid üle riigi taga. Neid otsitakse põhjusel, et nemad kas unustuse või hooletuse tõttu jätnud täitmata mõningad kohustused valitsusasutuste vastu, suuremal osal neist on maksud tasumata. Ja kui kurjategijate otsimist algatavad kohtuasutused, siis maksuvõlglaste otsimise panevad käima maksuametid ja omavalitsused. Tähendab, viimaste leidmisest on suuresti huvitatud ka omavalitsused, ja politsei aina ründab, et kaitsta nende huviseid.

Viimast tõsiolu seirates, kipub tahtmatult keelele küsimus: „miks on isikute üleriiklik otsimine ülesandeks tehtud ainuüksi politseile, kuna omavalitsused rohkemgi huvitatud peaksid olema oma võlglaste leidmisest kui politsei?“ Sel puhul oleks väga loomulik, kui ka omavalitsused, kas otsekoheselt või kaudseltki rakendusid tööle kaasaitamiseks politseile isikute otsimisel. Linnade ja maakondade valitsustelt ei saaks seda nõuda, kuna neis ei peeta nimekirju ja puuduvad andmed isikute liikumise kohta nende tegevuspiirkondades, ja nendelt ei olegi tähtis nõuda kaasabi, kuna linnade ja maakondade valitsuste asukohtades on olemas suuremalt osalt enam-vähem korralikult sisseseatud aad-

resslauad. Sootuks teine lugu on aga vallavalitsustega ja neid peaks siin kindlasti kaasa kistama.

Et tutvuneda raskustega, mis ühenduses isikute otsimisega maal ja nende põhjustega, mis takistavad edukat töötamist sel alal, saatsin hiljuti kaasametnikele üle riigi sellekohaste küsimustega ankeetlehed laiali ja saadud vastused näitavad, et veel paljugi võiks teha, mis isikute otsimisel rikkalikumaid tagajärgi annaks kui need senini on olnud. Paljud tagaotsitavad, kui mitte enamus neist, elavad maal, kus registreerimise kohused kergemad kui linnades, ja seetõttu vallast valda rännates kergemini võivad varjuda need, kes sihilikult tahavad kõrvale hoida. Kuid paljud tagaotsitavad on ka registreeritud oma elukohtades ja jäävad ometi leidmatuiks. Öeldakse, et siin on tegemist ainult ametniku loidusega ja hooletusega, kuid alati ei ole see nii.

Kui ametnik saab nõudmise isikule, keda vallas ei tunta, siis peab ta viimase otsimiseks sõitma vallamajja ja seal võrdlema otsitava nime elanikkude registriga. Viimane koosneb aga vallavalitsustes harilikult tervest raamatutevirnast, millistes pealegi puudub igasugune kord, rääkimata tähestikulisest järjekorrast. Nii peab siis ametnik üheainsa isiku otsimisel, kui pealegi teada tahetakse, kas otsitav on varem kunagi vallas peatunud, hoolega läbi sirvima lehekülgede kaupa kõik raamatud, et leida otsitavat, milline töö on väga aegaviietev ja tülikas. Pealegi on nimed mõneski kohas nii viletsalt kirjutatud, et neist raske kui mitte päris võimatu on aru saada. Ei ole siis ime, kui siin ka suurima hoole juures jääb midagi kahe silma vahele. Muidugi on siin kergem võrrelda tervet otsitavate nimestikku, kuna siis kulub iga üksiku otsitava nime võrdlemiseks vähem tööd ja aega. Meie töövõljakuse tõstmiseks aitaks siin kindlasti tähtsalt kaasa ühine kord: kui näiteks kõikidele vallavalitsustele tehakse ringkirjaliselt kohuseks, et nemad peaksid elanikkude registrid tähestiku järjekorras ja kirjutaksid nimed selgelt ja loetavalt. Samuti peaks nüüd, mil viimase üle riigi tagaotsitavate üldnimekirja ja sellega kaasasaadetud juhtkirja nõudel, ametnikud kohtadel suure töö on

ära teinud, võrreldes kõiki elanikkude registreid tähendatud nimekirjaga, vallavalitsustele sunduslikult kohuseks tehtama, et viimased esitaksid üks ehk kaks korda kuus, kohalikule konstaablile maal, juuretunud ja väljaläinud isikute nimekirjad. Need aitaksid paljugi kaasa ja kergendaksid isikute otsimist maal. Senini ei ole tehtud tähendatud nimekirjade esitamist vallavalitsustele sunduslikuks. Sarnaseid teateid võib küll ametnik vallavalitsuselt nõuda vajaduse korral, kuid need saadetakse alati vastumeelselt ja sarnasel ilmel, nagu tehakse sellega vallavalitsustele kisendavat ülekohut.

Ka eksitakse maal sageli isikute registreerimise määrase vastu, kuna peetakse vahest kuudeviisi taludes isikuid registreerimata ja ei olda isegi huvitatud sellest, kes võõras on ja kas viimasel dokumendid korras. Loomulikult on meie kohus kuulata järele, kas ei leidu meie tegevuspiirkonnas isikuid, kes registreerimata või otsitavad, kuid vahest jääb siingi midagi silmapaari vahele, eriti veel, kui sihilikult tahetakse varjata isikut. Vahest tuleb registreerimise asjus kurjoosumeidki ette, nagu järgmine näide, mis leidis alles mõni aasta tagasi Järva maakonnas N. vallas aset. Vallavanem tõi endale sulase, kellega päris juhuslikult sattunud kokku ja keda tema ega keegi teine ei tunnud ümbruskonnas. Mõne nädala pärast ilmub sama vallavanem kohaliku politsei ametniku juure avaldusega, et temalt sulane varastanud summakese raha ja mõned asjad ja ise lasknud jalga. Ametniku sellekohaste küsimuste peale seletab vallavanem süütu ilmel, et tema sulasel ei olnud mingisuguseid dokumente ja keegi ei tunnud teda. Muidugi oli mees ka vallavalitsuses registreerimata. Kui sarnane lugu juhtub esimese kodanikuga vallas, mis peaksid siis tegema teised taluinimesed, kes vähem tunnevad seadusi ja määrusi. Tegelikult ei ole siin tegemist mitteteadmise, vaid lohakusega.

Veel kord: kõiki neid pisikesi korraldusi on sellekohase ringkirjaga kerge vallavalitsustes maksa panna, ehkki sel teel veel kõiki tagaotsitavaid ei leita, kuna paljudel neist on moonutatud nimed, peab ometi ükskord „tagaotsitavate pelgulinn“ kuivama tublisti kokku.



## Salaviinamüük ja selle vastu võitlemine.

Alatihti kuulduv nurinat, et see ja see konstaabel ei tegutse oma rajoonis küllalt energiliselt salajase alkoholiliste jookidega hangeldamise vastu. Osalt on see õigus, kuid suurema osa konstaablite kohta ei ole õigustatud see nurin. Olles ühes suuremas jaoskonnas juba aastate viisi ametis, võin kindlasti tõendada, et politsei on alati püüdnud kasutada kõiki võimalikke abinõusid selle pahe vastu võitlemiseks, kuid, et tööl siiski soovivad tagajärjed puuduvad, siis ei olene see niivõrd politseist, kui võrd teda süüdistatakse, vaid põhjused peituvad hoopis mujal.

Salaviinamüüki teostatakse kauplustes, einelaudades, eraisikute korterites, pidudel ning laatadel suuremalt jaolt taskus ümberkandmise teel.

Aktsiisiseaduste järgi on alkoholiliste jookide hoidmine ja juua lubamine äriruumides keelatud ja karistatav. Äriruumiga aga otsekohehes ühenduses olevates ruumides ja elukorterites alkoholiliste jookide hoidmise kohta on maksev põhimõte, et ainult ärisihiga hoidmine on keelatud ja seadusevastane. Täheandab, kui ei ole tõendusid või tunnusmärke, et neid jooke müüakse, võib kaupmehel olla oma toas teisel pool ust avalikult viina ja õlut. Kerge on ju siit „kundedele“ liiter tasku anda. Kavalad ärimehed aga, kes juba kauemat aega seda äri ajanud, mõistavad endid veel paremini seadusesilma eest kõrvale hoida. Nende tagavarad on kõrvalistes kohtades ja nupukad mehed on isegi kangeprotsendilistele õllepudelitele mõdupudelite sildid kleepinud, ja nii võib pidada korvide viisi õlut, ilma et see ärataks mingit kahtlust. Ka on tulnud ette juhuseid, kus isegi viin on valatud limonaadipudelitesse, et seega hoida suuremat tagavara kahtlust äratamata.

Veel suuremat äri ajavad salaviinamüügiga praegusel ajal need vürtspoodnikud, kellel õlle müügi luba on kas seesjoomiseks või väljaviimiseks. Ostetakse ja juuakse õlut, ka viin ei pea puuduma tuju tõstmiseks, ja nii ajavad väga paljud õlle-vürtspoodnikud seaduslikul teel lubatud õlle müügi juures laialt äri salaviinamüügiga. Siin on paljud õlle-vürtspoodnikud, peaaesjalikult need, kellel õlu ainult väljaviimiseks, saanud hakkama peenikese kavallusega. Nad on seadnud sisse seaduse-

nõuete kohaselt koguni eriruumi, millel ei ole mingit otsekohest ühendust äriruumiga, ja kuhu üks viib väljast, koguni teisest majaotsast sisse. Poest ostetakse õlut ja minnakse uksest välja, tähendab, õlu on müüdnud väljaviimiseks ja müük on sündinud seadusepäraselt. Samad „kunded“ aga pöörduvad ümber toanurga ja lähedavad teisest uksest sisse ja on nüüd eraldi toas. Siin tellitakse nüüd ka liiter või „topkad“ juure ja aetakse äri. Kui konstaabel jaole juhtub, siis seletatakse, et mööda minnes tulnud sisse. Küsimusele viina päritolust, vastatakse, et see oli neil endil kaasas ja kas neil ei tohi olla viina kaasas. Kui nüüd sarnane joomine korduvalt sünnib, siis võetakse äri mees vastutusele ainult r. tr. s. § 45-I põhjal, s. o., et annab oma ruumi teenistuse otstarbel alkoholiliste jookide joomiseks. Siin on aga karistus nähtud ette ainult kuni 50-kroonilise rahatrahvini, ja see ei heiduta kedagi, sest enne kui kohtukaristus jõuab mitmete kuude ehk isegi aasta pärast, on see trahv teenitud mitmekordselt tasa. Õlu ja peamiselt viin tasub kõik. Pealegi määratakse kohtunikkude poolt sarnase süüteo eest harilikult ainult 5—10 krooni. Samasugune lugu on ka salaviinamüügiga erakorterites. Siin on pahe vastu võitlemine palju täbaram. Põhiseaduse järgi on meil kindlustatud korteripuutumatus. Erakorterites ei tohi politsei toimida läbiotsimisi, kui ei ole seaduslikku alust, ja võib seda teostada alles siis, kui on kindlad tõendused ja tunnistajad, et korteriomaniik tõesti hangeldab alkoholiliste jookidega. Pole viina ja õlle hoidmine kellelegi keelatud ega karistatav nii kaua, kui pole kindlaks tehtud, et sellel äriline eesmärk. Kui nüüd konstaabel juhtub erakorterisse parajasti joomingu ajal, siis seletatakse siin, et peetakse sünnipäeva, pulma-aastapäeva jne. Arusaadav, et siin on viina müügiga tegemist, kuid midagi ei ole parata, kui tunnistajad puuduvad, kes ütleks, et ostsime viina ja maksime raha. Ainult sarnaste joomingute kordumisel ning alaliste sünnipäevade ehk aastapäevade pidamisel võetakse korteriomaniik vastutusele r. tr. s. § 45-I põhjal.

Samasugune lugu on ka laatadel ja pidudel. Konstaabel tunneb viinamüüja näo järgi ära, kuid viinamüümist ta ikkagi

ei näe, see sünnib hõlma alt, taskust-tas- kusse sel hetkel, kui konstaablil on muu ametasjaga tegemist. Sellest, võib olla see sõnakõlkski, et „seadusesilm on räh- mane — ei näe“.

Sarnaste vilunud „äriajajate“ paljasta- mine ja nende süü kindlakstegemine, nii et nad ka tõesti saaks kohtus karistuseosa- liseks, on politsei raskemaid ülesandeid. Siin on politsei seltskonna poolt nii öelda üksinda jäetud. Keegi ei taha asjasse se- gada ja „kunded“, need juba ei tunnista, harukorral muidugi siis, kui hangeldaja tei- nud oma kumdele kuidagi liiga. Siis ilmub viimane jaoskonna kantselseisse ja kaebab, et see ja see kaupleb viinaga, seletades, et konstaabel ei tegevat väljagi, ja palub kohe jaoskonnast ametnikke välja sõita. Jaoskonnas võetakse see küll arvesse, tehakse vastavad korraldused ja saade- takse ametnikudki kohale asja uurimiseks ja hangeldaja tabamiseks. Kohale saabu- des selgub aga, et hangeldajal oli juba ammu teada, et linnast ametnikud sõida- vad välja ja kõik on korras, midagi pole leida, isegi ülesandja kumde ei mäleta mi- dagi. Järeluurimisel, kust hangeldaja sai haisu ninna, selgub, et sama ülesandja on linnast koju minnes võidurõõmsalt oma kaaskundelele asjaolu seletanud, kes loo- mulikult teatasid siis ka ähvardavast hä- daohust hangeldajale.

Edasi, kui nüüd politseil on tunnistajate varal juurdlusega korda läinud salaviina- müüja süüd kindlaks teha, tarvili asi- tõendusi, nagu viinapudeleid jne. proto- kollile lisanud, läheb asi aktsiisivalitsuse kaudu kohtusse. Kohtus tuleb asi mit- mete kuude, isegi aasta pärast arutusele. Ka nüüd ei jäta hangeldaja oma lootust õigeksmõistvale otsusele, mis ka enamasti läheb täide. Enne kohtusse minekut an- takse tunnistajatele-kundelele head pea- täied ja see aitab kohe lahendada juhtu- nud konflikti. Kohtus, kus aktsiisivalit- suse poolt nii-kui-nii ei ole kunagi süü- distajat ja politseil puudub selleks õigus, kuna aga süüdistataval on alati advokaat

kaitsjana, kes asja püüab igakülgselt süüaluse kasuks valgustada, seletavad ise- gi tunnistajad hoopis teisiti kui politseile ja vassivad asja. Üks seletab, et kaua aja tõttu midagi ei mäleta, teine, et saanud küll viina hädakorral kas endale või nai- sele kõhurohuks ja maksnud isegi riigi poolt määratud hinna, kuna kolmas ütleb, et lasknud enda jaoks linnast tuua jne. Lõpptulemus: süüdistatav mõistetakse kohtulikult õigeks. Sarnaseid juhuseid võin oma ametialalt sadasid tuua, kus po- litsei konstaabel on teinud asjata tööd. Võin peaaegu kindlasti öelda, et vähemalt 90% salaviinamüüjatest on sellisel teel kohtus mõistetud õigeks.

Kes siin aga narriossa jääb, on kons- taabel. Ta on võtnud asitõendused, nagu viinapudelik, ja needsamad pudelik peab ta nüüd kohtuotsuse põhjal samale hangelda- jale, kellelt ta nad kord võttis, viima au- paklikult tagasi.

Tean isiklikult, kus keegi äripidaja, nii- nimetatud „lõbus lesk“ hangeldab aastate kaupa salaja viinaga ja kelle kohta on tehtud kümned protokollid, kuid äri käib ikka edasi. „Lõbus lesk“ naerab aina, las po- litsei teha protokolle, see ta amet!

Et nüüd salaviinamüügi vastu edukalt võidelda, peaks kõigepealt seltskond po- litseid rohkem toetama ja abiks olema, kuna praegu hoidub seltskond eemale ja esimesel võimalusel ainult nuriseb. Tei- seks peaks olema küll kõigis aktsiisi süü- teoasjus ka aktsiisi poolt kohtus süüdistaja, kes astuks riigi ja selts- konna huvide eest välja. Siis leiaksid asjad kohtuarutusel igakülgselt valgusta- mist, kuna see nüüd sünnib ainult ühe- külgselt kaebealuse seisukohalt kaebealu- se kasuks. Praeguse olukorra juures aga, kus politsei figureerib ainult tunnistajana, kuna süüdistaja puudub, satub politsei otse piinlikku seisukorda ja kaotab igasuguse tahte üldse võidelda selle pahe vastu. Ka peaks kohtus tulema sellised asjad kii- remalt arutusele ja määratama võimalik- kult kõrged karistused. J. P—d.

## Sootaga ja Saadjärve rajooni piiridest.

„E. Politseilehes“ nr. 37 on konstaabel L. küsimus Sootaga ja Saadjärve rajooni piiride kohta, millest nähtub, nagu ei oleks see küsimus selge ja nagu seisaks see senini lahendamata.

Asja selgituseks olgu tähendatud, et juba 1. apr. s. a. peale, mil osa Saadjärve valda umbes 300 elanikuga on liidetud Sootaga valla külge, on ka jaoskonnas politseidirektori määruse põhjal 28. dets.

1927. a. — R. T. nr. 7 — 1928. a. — see arvesse võetud ja asjaolud seletatud jaoskonna komissari poolt mõlemale konstaablile.

Loomulikult peaks olema mõlemale konstaablile asi küllalt selge, sest politseidirektori määrusega 28. det. 1927. a. — R. T. nr. 7 — 1928. a. — on väljaspool linnu asuvate konstaablite tegevuspiirkonnad, s. o. rajoonid, kindlaks määratud, millest selgesti näha ja aru saada, et vald moodustab rajooni. Kui nüüd valla piire on muudetud ja osa vallast mõne teise külge liidetud, siis moodustab see külge-

liidetav valla osa ühes vallaga, mille külge ta liideti, terviku, s. o. valla, ja et vald oma administratiivpiirides moodustab rajooni, siis juba automaatselt on ühes sellega muudetud ka rajooni piirid.

Kas konstaabel tahab tunnistada juurelisatud valla osa oma tegevuspiirkonnaks või mitte, ei ole sugugi tähtis ega mõõduandev, kuna konstaabel, kui ametnik, on kohustatud oma ametilt tegutsema oma rajoonis ja alluma seadustele, nende põhjal väljaantud korraldustele ning määrustele.  
J. P—d.

## Ametlik osa.

### Käsukirjaga 27. septembrist s. a. nr. 79. siseministeeriumile

on kriminaal-assistent Voldemar Reinbaum kinnitatud II järgu vanemaks kriminaal-assistendiks, arvates 1. okt. s. a.

Kriminaalpolitsei agent Aleksander Piir on kinnitatud II järgu kriminaal-assistendiks, arvates 1. oktoobrist s. a.

### Politseidirektori käsukirjaga 29. septembrist s. a. nr. 20

on Tallinna-Harju prefektuuri konstaabel August Nordt vabastatud ametist oma palvel, arvates 20. septembrist s. a. omavalitsuse teenistusse ülemineku puhul.

Tallinna 5. politseijaoskonna asjaajaja Christian Sternfeldt, kes politseikooli kõrgema klassi kursuse eksternina lõpetanud, on määratud konstaabliks Tallinna-Harju prefektuuri koosseisu, arvates 20. septembrist s. a.

### Politsei peavalitsuses on registreeritud

prantsuskeelne ajakiri „La Sociéte Estonienne“, hakkab ilmuma Tallinnas, üks kord kuus, väljaandja — Gerda Lazarko, vastutav toimetaja Herbert Peetri p. Haljaspöld. Ajakiri „La Sociéte Estonienne“ trükitakse Tallinnas Devis ja Magnuse trükikojas.

### Politsei peavalitsuse poolt on antud luba:

Karl Otto p. Koppelmanile laskeriistade valmistamiseks ja parandamiseks Tallinnas, V. Karja t. nr. 3, maksvusega 17. septembrini 1929. a.

### Politseidirektori määrusega on tühistatud

Peningi vallas, Perila külas elutseva Hans Juhani p. Sarve laskeriista hoidmise ja kandmise luba.

## Küsimusi ja kostmisi.

**V. P. Küsimus.** Kas on politseil õigus volikirjade ja ärakirjade ning muude dokumentide allkirjade omakstunnistamise (töekstunnistamise) eest maksu võtta notari tasu taksi seaduse järgi, mis väljendatud „R. T.“ nr. 110—1924. a.

Vastus: Ei ole õigust.

**Konstaabel R. K. Küsimus.** Kas võib koolitrahvi, mis määratud lapsevanemale märtsi- ja aprillikuus s. a. lapse koolist puudumise eest, sisse nõuda va-

randusest, mis tähendatud lapsevanem on samale koolist puudunud lapsele üle annud. Ka rendileping koha peale on antud sama lapsevanema poolt üle ja kirjutatud ümber sama koolist puudunud lapse nimel, kes praegu on 15 aastat vana. Trahvi on määranud algkooli hoolekogu.

Vastus: Trahvi tuleb sisse nõuda lapsevanemalt (aval. algkool. seaduse § 15, „R. T.“ nr. 75/76 — 1920. a.).

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**  
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

# K u u l u t u s i .

- Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:**
- P**iiskop, Eduard Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 25. 1. 23 a. nr. 355.
- N**urmbek, Hilda Juhani t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 1. 8. 20 a. nr. 13496.
- R**osberg, Eliise Kustase t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 6. 9. 20 a. nr. 14097.
- T**ammik, Leena Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 12. 1. 20 a. nr. 7020.
- H**undipaju, Tiiu Tõnise t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 31. 1. 25 a. nr. 372.
- K**ütt, Oskar Jaani p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 7. 2. 20 a. nr. 5452.
- J**ohanov, Marie Andrese t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 19. 12. 19 a. nr. 5041.
- A**unapu, Ervin Pauli p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 15. 1. 27 a. nr. 2763.
- V**ebermann, Marie Kaie t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. politseikomissariilt 8. 11. 27. a. nr. 1325.
- V**astopäe, Jaan Hansu p., v. a. 4. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 13. 4. 26 a. nr. 539.
- F**uchs, Amalie Daaveti t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 16. 7. 23 a. nr. 871.
- M**atsi, Marie Hansu t., v. a. Laatre vallaval. 11. 8. 20 a. nr. 124.
- P**loompuu, Erich, Johannese p., v. a. Peningi vallaval. 1927. a. nr. 26.
- K**irsipuu, Anna Villemi t., v. a. Paatsalu vallaval. 17. 2. 19 a. nr. 575.
- Z**ober, Theodor Karli p., v. a. 4. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 20. 9. 26 a. nr. 1471.
- P**aju (Saju), Anna-Marie Joosi t., v. a. Uue-Põltsamaa vallaval. 17. 2. 22 a. nr. 745.
- H**intsov, Voldemar Jakobi p., v. a. Püsi vallaval.
- L**änesaar, Bronislava Gustavi t., v. a. Põltsamaa alevival. 25. 9. 26 a. nr. 644.
- S**emper, Jenny Jakobi t., v. a. Polli vallaval. 8. 10. 27 a. nr. 83.
- M**iiilto, Johannes Hansu p., v. a. Aaspere vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 849.
- L**änts, Jakob Jakobi p., v. a. Aaspere vallaval. 27. 11. 19 a. nr. 24.
- P**eips, August Hansu p., v. a. Karksi vallaval. 23. 9. 22 a. nr. 108.
- K**oort, Aleksander Hansu p., v. a. Kabala vallaval. 24. 5. 22 a. nr. 68.
- P**ära, Laas Preediku p., v. a. Torgu vallaval. 4. 9. 23 a. nr. 183.
- P**uis, Jaan Hansu p., v. a. Uue-Kariste vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 120.
- K**urg, Otto Johannese p., v. a. Saksi vallaval. 1. 3. 20 a. nr. 522. (43269)
- P**eterson, Elisabeth Peetri t., v. a. Lõve vallaval. 22. 12. 19 a. nr. 67.
- P**rentspill, Ferdinand Anna p., v. a. Tõrva alevival. 2. 8. 22. a. nr. 97.
- V**agert, Julius Jakobi p., v. a. Kunda-Malla vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 386.
- K**riffel, Jakob Juhani p., v. a. Varangu vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 147.
- L**aur, Gustav Jaani p., v. a. Haljala vallaval. 17. 2. 22 a. nr. 1304.
- L**indlom, Leontine Hermani t., v. a. Kunda alevival. 14. 9. 22 a. nr. 117.
- M**ammõn, Eduard Antoni p., v. a. Mäetaguse vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 453.
- V**areva, Marie Vassili t., v. a. Irboska vallaval. 3. 1. 25 a. nr. 132.
- V**aldberg, Johannes, v. a. Varangu vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 27.
- R**ausberg, Aleksander Jaani p., v. a. Undla vallaval. 9. 1. 25 a. nr. 593.
- S**irvit, Vikenti Agrushka p., v. a. Kurista vallaval. 22. 10. 25 a. nr. 164.
- K**ärt, Johannes Karli p., v. a. Rakvere vallaval. 8. 10. 24. a. nr. 88.
- K**vasnik, Joosep Madise p., v. a. Rakvere vallaval. 6. 3. 20 a. nr. 1124.
- K**ablukov, Mihail Feodori p., v. a. Skarjatina vallaval. 5. 2. 21 a. nr. 303.
- T**üürmann, Miili Karli t., v. a. Erra vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 345.
- S**oorm, Peeter Jaani p., v. a. Laatre vallaval. 25. 1. 23 a. nr. 4.
- R**äpp, August Mihkli p., v. a. 11. 9. 23 a. nr. 113.
- V**arblane, Ado Jaagu p., v. a. Uue-Suislepa vallaval. 11. 12. 24 a.
- A**nton, Andres Hansu p., v. a. Uue-Suislepa vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 184.
- K**õiva, Anna Jaani t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1680.
- K**ukk, Hans Jaanuse p., v. a. Holstre vallaval. 19. 1. 20 a. nr. 897.
- S**ikk, Aleksander Hansu p., v. a. Uue-Kariste vallaval. 26. 4. 20 a. nr. 420.
- K**ink, Jüri Ado p., v. a. Viljandi vallaval. 8. 8. 22 a. nr. 1383.

- Kampus, Vladimir Tõnise p., v. a. Suure-Jaani alevival. 19. 12. 26 a. nr. 55.
- Hion, Martin Jaagu p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 6. 5. 25 a. nr. 2016.
- Frosch, Alviine Jaani t., v. a. Viljandi vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 367.
- Päeva, Marie Anu t., v. a. Viljandi vallaval. 9. 1. 20 a. nr. 747.
- Palits, Eduard Jaani p., v. a. Päre vallaval. 6. 5. 26 a. nr. 11.
- Üsane, Konstantin Vassili p., v. a. Satterinna vallaval. 12. 1. 23 a. nr. 10.
- Possul, Elmar Ando p., v. a. Rõngu vallaval. 17. 3. 27 a. nr. 22.
- Kotov, Ivan Aleksei p., v. a. Mäe vallaval. 28. 5. 23 a. nr. 163.
- Lutt, Anastasia Vassili t., v. a. Petseri vallaval. 17. 1. 21 a. nr. 6/37.
- Tumanov, Georgi Stepani p., v. a. Kulje vallaval. 22. 3. 23 a. nr. 454.
- Krütshkov, Aleksei Vassili p., v. a. Senno vallaval. 31. 1. 27 a. nr. 240.
- Minski, Vassili Grigori p., v. a. Kulje vallaval. 21. 3. 23 a. nr. 423.
- Somov, Mihail Andrei p., v. a. Kulje vallaval. 26. 3. 23 a. nr. 520.
- Uresov, Agafja Feodori t., v. a. Slobodka vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 459.
- Kozametov, Anastasia Peetri t., v. a. Järvesuu vallaval. 23. 10. 23 a. nr. 10.
- Karja, Leopold, v. a. Riisipere vallaval. 29. 7. 26 a. nr. 64.
- Martinson, Jüri, v. a. Lelle vallaval.
- Bogrov, Dimitri Vassili p., v. a. Senno vallaval. 13. 10. 24 a. nr. 700/127289.
- Vender, Aliide Karli t., v. a. Vaivara vallaval. 4. 1. 21 a. nr. 1279. (913)
- Teksel, Karl Gustavi p., v. a. Peetri vallaval. 3. 12. 19 a. nr. 254. (914)
- Poljakov (Rasumov), Natalja Ilja t., v. a. Skarjatina vallaval. 10. 3. 21 a. nr. 864. (2539)
- Kerp, Pauliine Juhani t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 3034. (1388)
- Bahvalov, Irina Kononi t., v. a. Kose vallaval. 1. 3. 21 a. nr. 237. (2414)
- Bobenko, Julie Jüri t., v. a. Narva-Jõesuu alevival. 1919. a. nr. 817. (620)
- Schuvailov, Vladimir Nikolai p., v. a. Kose vallaval. 1922. a. nr. 8. (2415)
- Petermann, Mihkel Peetri p., v. a. Paatsalu vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 117. (1389)
- Vanakõrts, Johannes Roberti p., v. a. Vaivara vallaval. 25. 7. 22 a. nr. 1847. (820)
- Vahing, Alfred Gustavi p., v. a. Meeksi vallaval. 14. 11. 23. a. nr. 353. (821)
- Siiemann, Otto-Arnold Jüri p., v. a. Rapla vallaval. 1927. a. nr. 35. (1392)
- Võrnõ, Pauline Aleksandri t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 1921. a. nr. 28392. (1393)
- Pung, Amalie Sergei t., v. a. Liigvalla vallaval. 1922. a. nr. 16/1355. (1010)
- Lelikov, Aleksandra Grigori t., v. a. Skarjatina vallaval. 24. 12. 20 a. nr. 330. (2620)
- Lepler, Mihkel Karli p., v. a. Voka vallaval. 1921. a. (822)
- Mägger, Anna Jaani t., v. a. Narva-Jõesuu pol. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 507. (519)
- Pärn, Aleksander Toomase p., v. a. Narva-Jõesuu alevival. 28. 11. 24. a. nr. 591. (622)
- Medvedev, Anna Grigori t., v. a. Skarjatina vallaval. 2. 3. 21 a. nr. 592. (2542)
- Lilleberg, Amalie, v. a. Joala vallaval. nr. 605. (1396)
- Ivanson, Johannes-Voldemar, v. a. Vaivara vallaval. 9. 9. 24 a. nr. 395/44571. (915)
- Trelin, Mihail Vladimiri p., v. a. Vasknarva vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 183. (2621)
- Aints, Salme Jaani t., v. a. Auvere-Joala vallaval. 26. 8. 27 a. nr. 80. (1398)
- Kappe, Elviine Juhani t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 7. 1. 20 a. nr. 661. (1399)
- Lippo, Marie Siimu t., v. a. Narva-Jõesuu pol. jsk. ülemalt 1919. a. nr. 82. (520)
- Karp, Anna Otto t., v. a. Narva-Jõesuu alevival. nr. 1666. (623)
- Tenispoeg, Jakob Gustavi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 12. 1. 20 a. nr. 18683. (1400)
- Juurik, Aleksander Jaani p., v. a. Rääma vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 80. (4035)
- Ojasuu, August Marie p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 25. 1. 24 a. nr. 110. (4036)
- Sii, Liisa Anni t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 11. 12. 19 a. nr. 4967. (4038)
- Nõmm, Martin, v. a. Sindi alevival. 27. 4. 25 a. nr. 34. (4039)
- Kiisk, Jaan Mihkli p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 2. 12. 19 a. nr. 2275. (4042)

- Kuura, Aleksander Karli p., v. a. Võlla vallaval. 29. 1. 21 a. nr. 380. (4040)
- Kull, Liidia Jüri t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 3027. (4041)
- Must, Salme Matsi t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 7. 5. 25 a. nr. 1266. (4044)
- Grenstein, Jaan Juhani p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 20.11. 20 a. nr. 12551. (4045)
- Soovik, Miili Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 8. 4. 19 a. nr. 4074. (4046)
- Lutsar, Voldemar, v. a. Pärnu linna jsk. politseikomissariilt 22. 1. 27 a. nr. 2132. (4047)
- Gustavson, Madli Mihkli t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 6. 5. 20 a. nr. 10957. (4048)
- Siller, Leonhard Augusti p., v. a. Valga jsk. politseikomissariilt 16. 2. 27 a. nr. 2354. (4065)
- Lunde, Liisa Jakobi t., v. a. Uulu vallaval. 3. 1. 22 a. nr. 8. (4066)
- Pärst, Feodor Juhani p., v. a. Põlva jsk. politseikomissariilt 17. 2. 27 a. nr. 1451. (4067)
- Hendrikson, Miina, v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 6. 12. 21 a. nr. 14198. (4069)
- Erikson, Liisa, v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 1920. a. nr. 1184. (4070)
- Sutt, Aleksander Evgeni p., v. a. Kihnu vallaval. 20. 5. 21 a. nr. 295. (4071)
- Meltsas, Johannes Juhani p., v. a. Võru jsk. politseikomissariilt 13. 5. 27 a. nr. 65. (4072)
- Muks, Leena Jüri t., v. a. Aidu vallaval. 21. 10. 20 a. nr. 304. (4073)
- Karutam, Peeter Karli p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 9. 7. 24 a. nr. 775. (4074)
- Tolli, Voldemar August p., v. a. Pärnu linna politseikomissariilt 18. 8. 27 a. nr. 723. (4076)
- Sommer, Gustav Joosepi p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 3. 8. 20 a. nr. 11880. (4077)
- Reinhold, Feliks, v. a. Pärnu linna jsk. politseikomissariilt 1. 11. 27 a. nr. 1104. (4078)
- Tannaur, Peet Juhani p., v. a. Raasiku vallaval. 9. 5. 23 a. nr. 41. (4079)
- Ots, Peeter Jakobi p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 5166. (4080)
- Kirillov, Feodor Kirilli p., v. a. Kulje vallaval. 22. 6. 23 a. nr. 1101. (4092)
- Jaanson, Adele Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 19. 12. 19 a. nr. 6934. (4081)
- Reimets, Mart Andrese t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 23. 12. 19 a. nr. 7470. (4083)
- Grünreich, Arnold Jaani p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 17. 6. 20 a. nr. 11378. (4089)
- Sipelgas, Aleksander Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 27. 6. 23 a. nr. 1420. (4090)
- Kleesment, Roman Johani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 23. 9. 20 a. nr. 12305. (4091)
- Rätsepp, Gustav Mihkli p. nr. 209. (4096)
- Berg, Johannes Tooma p. nr. 91. (4097)
- Kask, Marie Jaani t., nr. 866. (4098)
- Jasõkov, Ivan Semjoni p., nr. 556. (4099)
- Karamkov, Mihail Ivani p., nr. 910. (4100)
- Evdokimov, Ivan Matvei p., nr. 9. (4101)
- Tamm, Paul Gustavi p., nr. 22. (4102)
- Värv, August Siimoni p., nr. 837. (4103)
- Oja, Marta-Elsa Mardi t., nr. 279. (4104)
- Must, Osvald Abrami p., nr. 914. (4105)
- Sommer, August Otto p., nr. 1419. (4106)
- Nukk, Jakob Gustavi p., nr. 795. (4107)
- Etti, Mihkel Hendriku p., nr. 393. (4108)
- Pärnitson, Mihkel Jaani p., nr. 1602. (4109)
- Maspanov, Vassa Ivani t., nr. 152. (4110)
- Schönrock, Marie Jaani t., v. a. Kerna vallaval. (6667)
- Mäekam, Elli Hansu t., v. a. Sipa vallaval. 31. 8. 21 a. nr. 301. (6668)
- Siibu, Ann Jaani t., v. a. Velise vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 198. (6669)
- Valter, Jüri Jüri p., v. a. Koloveri vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 72. (6670)
- Kant, Mihkel Mihkli p., v. a. Märjamaa vallaval. 1. 7. 20 a. nr. 994. (6672)
- Halliste, Jaan Hendriku p., v. a. Velise vallaval. 22. 1. 21 a. nr. 345. (6673)
- Sinikas, Aleksander Jüri p., v. a. Vigala vallaval. 3. 3. 23 a. nr. 20. (6674)
- Reimann, Aleksei Otto p., v. a. Velise vallaval 15. 11. 20 a. nr. 725. (6675)
- Priimats, Matvei Aleksei p., v. a. Velise vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 15. (6676)
- Uustalu, Eduard Jaani p., v. a. Haimre vallaval. 3. 5. 20 a. nr. 267. (6677)

**Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:**

- Vare, Aleksander Jaagu p., laskeriista hoidmise luba nr. 1558, v. a. Viljandi prefektilt 22. 9. 26 a.
- Talts, Jaan Karli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 5966, v. a. 10. jalaväe polgu ülemalt 11. 9. 23 a.
- Poitimäe, Anton Gustavi p., matrikel ja üliõpilaskaart nr. 3734, v. a. Tartu ülikooli valitsuselt 16. 9. 22 a.
- Vahter, Eduard Karli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3814, v. a. 5. suurtükiväe grupi ülemalt 2. 11. 26 a.
- Priks, August Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 526, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt 8. 4. 20 a.
- Miller, Martin Mardi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 650, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt 15. 4. 20 a.
- Seeder, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 116, v. a. Soomusrong nr. 5 ülemalt 3. 3. 20 a.
- Jaanus, Hans Joosepi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 12609, v. a. Viljandi maak. rahvaväe ülemalt 21. 10. 20 a.
- Pöder, Hans Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 783, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt 15. 4. 20 a.
- Süda, Voldemar, sõjav. vab. tunnistus nr. 71, v. a. 1. diviisi suurtükiväe 1. grupi ülemalt 8. 1. 24 a.
- Kanger, Karl, sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. 2. 23 a.
- Ael, Aleksander, sõjav. vab. tunnistus nr. 3563, v. a. varus.-valits. kraamiladu ülemalt 30. 12. 21 a.
- Nurmburg, Karl, laskeriista kandmise luba, v. a. Kabala metsaülemalt ja Pilstvere malevonna pealikult.
- Piir, Aleksander, raudtee sõidupilet nr. 1878, v. a. teedeministeeriumist.
- Kala, Martin Jakobi p., laskeriistaluba nr. 1031, v. a. Viljandimaa politsei ülemalt 4. 6. 23 a.
- Hummel, August Mardi p., kaitseväest vab. tunnistus nr. 4281/12706, v. a. 3. diviisi intendantuurst 14. 9. 20 a.
- Hummel, August Mardi p., laskeriistaluba nr. 1458, v. a. Viljandi-Pärnu prefektilt 2. 11. 27 a.
- Reeberg, August Antoni p., laskeriista kandmise luba nr. 3236, v. a. Viru-Järva prefektuurist 25. 1. 27 a.
- Lõõper, Hans Jakobi p., kaitseväetee-nistuse tunnistus nr. 670, v. a. Pioneer-pataljoni ülemalt 30. 3. 28 a. (43233)
- Korjandusleht nr. 685 — politseiametnikkude ja -teenijate abiandmise kapitali heaks.
- Veitmann, Eduard Pauluse p., tunnistus nr. 29051, v. a. Varust.-val. sõjariistade osakonna ülemalt 3. 7. 19 a.
- Gebert, Karl Jüri p., hobusepass nr. 593, v. a. Undla vallaval. 20. 1. 28 a.
- Kriit, Eduard, sõjav. vab. tunnistus nr. 2982, v. a. 1. diviisi suurtükiväe 2. grupi ülemalt 12. 10. 25 a.
- Värno, Konstantin, sõjav. vab. tunnistuse duplikaat nr. 335, v. a. Viru kaitseväe ringkonna ülemalt 7. 2. 27 a.
- Ertsia, Jakob, sõjav. vab. tunnistus nr. 9122, v. a. 1. jalaväe rügemendi ülemalt 6. 12. 23 a.
- Tark, Jaan, sõjav. vab. tunnistus nr. 4126, v. a. 1. diviisi tagavara pat. ülemalt 14. 4. 20 a.
- Karp, Nikolai, hobusepass nr. 514, v. a. Iisaku vallaval. 31. 12. 20 a. (43245)
- Peep, Aleksander Nigula p., hobusepass nr. 399, v. a. Iisaku vallaval. 21. 12. 20 a. (43244)
- Meister, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 881, v. a. Sakala jalaväe rügemendi ülemalt 23. 3. 27 a.
- Kivissaar, Jaan Enni p., hobusepass nr. 15, v. a. Karksi vallaval. 27. 4. 26 a. Hans Peetri p. Toomi nimele.
- Kala, Tõnis Tõnise p., sõjav. vab. tunnistus nr. 4990, v. a. Sõjav. ühend. õppeasutuste ülemalt 30. 11. 25 a.
- Lieband, Karl Karli p., Korraldusvalitsuse salajane mobilisatsiooni teadaanne nr. 72, v. a. 10. 6. 25 a. (4051)
- Tõnisson, Aleksander Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 16340, v. a. Pärnu kaitseväe ringkonna ülemalt 31. 12. 20 a. (4055)
- Paan, Aleksander Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2330, v. a. Pärnu kaitseväe ringkonna ülemalt 14. 2. 21 a. (4057)
- Siimon, August Kristofi p., Nanseni pass nr. 11082/23623, v. a. politsei peavalitsuselt 9. 8. 24 a. (4063)
- Stsherbakoff, Konstantin Saveli p., kaitseväest vab. tunnistus nr. 1068, v. a. Pärnu kaitseväe ringkonna ülemalt 20. 1. 21 a. (4064)
- Grudna-Grudzinski, Harald, Läti sisepass nr. 11000, v. a. Jelgava prefektilt 13. 1. 28 a. (11572)
- Ludeks, Karl Märdi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 204, v. a. Tallinna-Harju maak. rahvaväe ülemalt 4. 6. 24 a. (11578)

- Pessin, Gerson Simoni p., Nanseni pass nr. 486/246, v. a. politsei peavalitsuselt. (11570)
- Ismail, Herbert Arnoldi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3411, v. a. Saaremaa rahvaväe ülemalt 25. 9. 19 a. (11580)
- Kreuttsberg, Bernhard, sõjav. vab. tunnistus nr. 6889, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 7. 7. 24 a. (8355)
- Klein, Arthur Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 14714, v. a. 8. jalaväe polgu ülemalt 9. 8. 20 a. (8815)
- Järmann, Johannes Jüri p., sõjav. vab. tunnistus nr. 8024, v. a. Skouts-polgu ülemalt 13. 9. 20 a. (8816)
- Mölder, Jaan Hansu p., hobusepass nr. 27, v. a. Türi alevival. 22. 12. 20 a. (8817)
- Erm, Jaak, Tõnu p., hobusepass nr. 137, v. a. Kabala vallaval. 14. 11. 23. a. (8823)
- Villmann, August Iisaku p., sõjav. vab. tunnistus nr. 319, v. a. Kuperjanovi partisaanide rügemendi ülemalt 8. 4. 20 a. (12071)
- Puusep, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 44, v. a. 7. piiriküti pataljoni ülemalt 8. 4. 20 a. (12077)
- Saarna, August Pritsu p., hobusepass nr. 73, v. a. Vana-Roosa vallaval. 10. 1. 21 a. (12079)
- Kruuse, August Ernsti p., sõjav. vab. tunnistus nr. 32576, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 31. 11. 20 a. (12082)
- Nokkur, Hans Hindreku p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1055, v. a. Soomusautode kolonni ülemalt 19. 3. 20 a. (12173)
- Simmer, Anton Magnuse p., hobusepass nr. 102, v. a. Kiiu vallaval. 10. 12. 20 a. Johannes Nõmbergi nimele. (12182)
- Tuuna, Johannes Otto p., sõjav. vab. tunnistus nr. 686-R., v. a. 5. jalaväe polgu ülemalt 1. 4. 24 a. (12183)
- Rebane, Johannes Hansu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 25919, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 29. 10. 20 a. (12189)
- Roosioks, Joh. Karli p., laskeriistaluba nr. 2953, v. a. Tall.-Harju prefektilt 1927. a. (12191)
- Sinkelmann, Eduard Gustavi p., laskeriistaluba nr. 594, v. a. Harju maak. pol. ülemalt 3. 4. 24 a. (12192)
- Kofkin, Anna Ilja t., välispass nr. 4578, v. a. politsei peavalitsuselt 16. 12. 27 a. (12770)
- Köönverk, Martha Jüri t., hobusepass nr. 405, v. a. Anna vallaval. 16. 2. 22 a. (14775)
- Muskat, Rudolf Kustase p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3447, v. a. 7. jalaväe polgu ülemalt 21. 4. 20 a. (14776)
- Pällö, Johannes Kustase p., sõjav. vab. tunnistus nr. 6774, v. a. 4. jalaväe rügemendi ülemalt 21. 4. 20 a. (14779)
- Koplimets, Alfred Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 5370, v. a. Tallinna vahipat. ülemalt 15. 9. 20 a. (14783)
- Petter, Jaan Juuli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 4125, v. a. 1. jalaväe rügemendi ülemalt 2. 9. 24 a. (14812)
- Rass, Paul, hobusepass nr. 30, v. a. Kloostri vallaval. 5. 5. 28 a. (14819)
- Viilup, Eduard Jüri p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1585, v. a. Väljapatarei nr. 17. ülemalt 21. 5. 20 a. (14821)
- Lautus, H., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Auto-tankide diviisi ülemalt 1920. a. (14944)
- Fähلمان, Aleksander, sõjav. kõlbm. tunnistus, v. a. Tartu rahvaväe ülemalt. (15162)
- Itskovitsh, Slat, Nanseni pass nr. 28/14/312, v. a. politsei peavalitsuselt 4. 2. 24 a. (15163)
- Müllerstein, August, laskeriistaluba nr. 1706, v. a. Viljandi-Pärnu prefektuurist 1927. a. (16904)
- Saarva, Peeter, sõjav. vab. tunnistus nr. 5039, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 3. 9. 24 a. (17905)
- Alshevski, Anton, sõjav. vab. tunnistus nr. 4415, v. a. Petseri maak. rahvaväe ülemalt 28. 4. 21 a. (17906)
- Trahv, Ferdinand, sõjav. vab. tunnistus nr. 857, v. a. Valga maak. rahvaväe ülemalt 22. 2. 21 a. (17908)
- Lang, Alfred, sõjav. vab. tunnistus nr. 7168, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 30. 4. 23 a. (17909)
- Tolkovski, Evdokia, Läti pass nr. 88, v. a. 20. 1. 28 a. (17917)
- Suvorov, Jaan Danili p., Nanseni pass nr. 15243/131, v. a. politsei peavalitsuselt 1925. a. (18726)
- Korn, Feliks, sõjav. vab. tunnistus nr. 6443, v. a. Harju kaitseväe ringkonna ülemalt 1921. a. (15176)
- Tempelfeldt, Aleksander, sõjav. vab. tunnistus nr. 248, v. a. Saaremaa kaitseväe ringkonna ülemalt 2. 8. 21 a. (15183)
- Juul, Paul, sõjav. vab. tunnistus nr. 8061, v. a. Piirivalve valitsuse ülemalt 1. 4. 27 a. (15184)
- Gurenkov, Gavril, Nanseni pass nr. 17196/3857, v. a. 20. 5. 28 a. (15198)